

Dovolací rekurs pozůstalých synů není důvodný a bylo proto napadené usnesení potvrditi, avšak s úpravou ve výroku blíže uvedenou, která odpovídá souhlasnému stanovisku všech dovolacích stěžovatelů, že dáním jistoty lze separaci odvrátiti.

Čís. 16815.

Má-li ten, jemuž přísluší služebnost bytu, podle smlouvy nárok na určité příbytečné v penězích pro případ, kdyby nemohl nebo nechtěl ve služebném domě bydleti, nejde pouze o služebnost, nýbrž také o reální břemeno, jež shořením služebného domu nebylo podle § 525 obč. zák. staveno.

Jestliže ono právo mělo býti podle dražebních podmínek vydražitelem převzato se započtením na nejvyšší podání, služebný dům shořel před udělením příklepu anebo se oprávněný rozhodl již před tím pro příbytečné, jest mu příkázati zadržené dávky za poslední tři léta před příklepem a co do dalšího plnění postupovati podle § 225 ex. ř.

(Rozh. ze dne 23. března 1938, R I 127/38.)

Exekuční soud rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodanou nemovitost, přikázal Anně H-ové, pro niž na vydražené nemovitosti vázla služebnost bytu, 300 Kč jako odškodnění za její právo služebnosti za poslední tři léta a na další plnění oné služebnosti stanovil uhrazovací jistinu 1.000 Kč, zamítnuv v té příčině odpor knihovní věřitelky K. banky, podaný jednak proto, že dům, o nějž jde, vyhořel v roce 1936 (před příklepem), takže od té doby byla služebnost bytu stavena a příslušela Anně H. náhrada nejvýše za léta 1934 a 1935, avšak v té době užívala bytu ve vydraženém domě. Rekursní soud potvrdil v této části napadené usnesení.

Nejvyšší soud k rekursu knihovní věřitelky odkázal její odpor proti přikázání částky 200 Kč za léta 1934/1935 a 1935/1936 na pořad práva.

Důvody:

Není správný stěžovatelčin názor, že na služebnost bytu Anny H., která byla knihovně zajištěna podle kupní smlouvy ze dne 18. ledna 1923 a podle dražebních podmínek měla býti vydražitelkou převzata se započtením na nejvyšší podání, se nemělo, když služebný domek před příklepem shořel, z nejvyššího podání podle § 525 obč. zák. nic příkázati. Podle řečené kupní smlouvy si totiž Anna H. vymínila při prodeji nemovitosti povinným vedle výměnku i byt, ale s výhradou, že kdyby nemohla anebo nechtěla v domku bydleti, že jí přísluší na místě

bytu příbytečné ročně 100 Kč. Nejde proto v souzeném případě pouze o služebnost, u níž plněním jest jen trpění nebo opomíjení, ale i o reální břemeno, záležící v pozitivním plnění příspěvků na byt (rozh. č. 7676 Sb. n. s.). Toto břemeno však shořením domku nepozbylo svého obsahu, jako by tomu mohlo býti, kdyby šlo jen o pouhou služebnost, a proto když se výměnkářka rozhodla, že bude na místo naturálního bytu požadovati příbytečné, právem soud přihlížel při rozvrhu i k tomuto jejímu nároku (rozh. č. 13040 Sb. n. s.), na který se § 525 obč. zák., pojednávající jen o služebnostech, nevztahuje. Správně proto přikázal jí zadržené dávky za tři léta před příklepem (§ 216, odst. 2, ex. ř.) a na další plnění přikázal právem (§ 225 ex. ř.) uhrazovací jistinu. Odpor proti přikázání zadržených dávek, jenž byl podán proto, že prý byly již splněny, měl ovšem podle § 231, odst. 1, ex. ř. odkázati na pořad práva, ježto šlo o skutkovou okolnost, která byla sporná. Pokud stěžovatelka ještě vytýká, že dražební řízení jest proto zmatečné, stačí uvést, že tu jde již jen o rekurs proti rozvrhu nejvyššího podání, a soud vyšší instance není proto již oprávněn, aby se zabýval otázkou proveditelnosti a přípustnosti dražby (rozh. č. 12268, 11251 Sb. n. s.).

Čís. 16816.

Smlouva, kterou byl člen stavebního a hospodářského společenstva (zák. č. 70/1873 ř. z.) a zároveň člen jeho představenstva ustanoven jednak vedoucím ředitelem společenstva na 25 let s tím, že se smlouva prodlužuje o dalších 20 let, nebude-li rok před uplynutím dotčené doby vypověděna, jednak výhradným zástupcem k získávání nabídek na poskytnutí zápůjček na tutéž dobu, a to i pro jeho právní nástupce a jím zmocněné spolupracovníky, a podle kteréžto smlouvy byla stanovena vedle určitého pevného platu odměna, záležící z provisi z veškerého obrátu, přičítá se dobrým mravům (§ 879, odst. 1, obč. zák.) i zásadě rovnoprávnosti členů společenstva.

(Rozh. ze dne 23. března 1938, Rv I 2965/36.)

Žalobce sjednal s žalovaným stavebním a hospodářským společenstvem »B.« dne 1. ledna 1931 dohodu podepsanou 6 zakládajícími členy tohoto znění: »Podepsaná zakládající valná hromada ustanovuje Vás tímto vedoucím ředitelem společenstva »B.« s úřadováním podle společenstevního zákona a stanov na dobu 25 let. Před 1. červencem 1931 nemáte vůbec nároku na plat, po té době ve výši 2.000 netto měsíčně. Kromě platu máte nárok po dobu platnosti smlouvy na 2‰ provise z obrátu dosaženého společenstvem, splatné měsíčně pozadu. Nebude-li tato služební smlouva služební rok před vypršením platnosti vypověděna, obnovuje se vždy na dalších 20 let.« Dne 14. srpna 1931 uzavřel pak žalobce se žalovaným společenstvem další ujednání tohoto znění: